

گرسنگی و سکوت

درباره شرایط امروز غزه و واکنش «کمپ صلح» در اسرائیل

احمد زیدآبادی

نویسنده و مشاور هم‌میهن

تشدید حملات ارتش اسرائیل به نوارغزه و محاصرهٔ غذایی این سرزمین، صدای آن دسته از نیروهای سیاسی را که به عنوان «کمپ صلح» در اسرائیل شهرت دارند، به شدت بلند کرده است.

یائیر گولان رهبر حزب دموکرات که از ادغام دو حزب چپگرای کارگر و مرتز پدید آمده است، کابینهٔ بنیامین نتانیاهو را سرشار از افرادی کینه‌جو و بیگانه با هوش و اخلاق و ارزش‌های یهودیت دانسته و گفته است: «اسرائیل در مسیر یک دولت مپروود قرار گرفته است. یک دولت عاقل با غیرنظامیان نمی‌جنگد، شیر خواران را برای سرگرمی نمی‌کشد و اهدافی را برای اخراج ساکنان تعیین نمی‌کند.» گولان خود سرلشکر بانژشتهٔ ارتش اسرائیل است و به همین جهت، سخنان او با واکنش تند مقام‌های دولت نتانیاهو و عموم رهبران احزاب راست و میانه و مذهبی مواجه شده است. آنها همگی به طور یکصدا گولان را به «خدمت به کارزار تبلیغاتی حماس» متهم کرده و بعضاً خواستار حذف او از صحنهٔ سیاست اسرائیل شده‌اند!

حزب کارگر اسرائیل که از ابتدای تأسیس «دولت عبری» تا سال ۱۹۷۷ میلادی حزب حاکم بر اسرائیل بود و سپس به یکی از دو حزب قدرتمند آن تبدیل شد، در دو دههٔ اخیر به کلی به حاشیه رفته است. این حزب که دیوید بن گوریون، لوی اشکول، گدامیر، اسحاق رابین، شیمون پرز و ایهود باراک از رهبران آن بوده‌اند، در سال‌های اخیر تا مرز عدم کسب حنضاب لازم برای ورود به کنست (مجلس اسرائیل) تضعیف شده است. حزب چپگرای مرتز هم که بر جست‌ترین و صریح‌الهیجه‌ترین نمایندهٔ «کمپ صلح» در اسرائیل محسوب می‌شود، روزگاری بهتر از حزب کارگر پشت سر نگذاشته و به سختی توانسته است به حیات خود ادامه دهد.

به‌رغم روند رو به ضعف حزب کارگر و مرتز، صدای رهبران آن علیه سیاست‌های ائتلاف راست و راست افراطی حاکم بر اسرائیل بخصوص در مورد گسترش شهرک‌های یهودی‌نشین در کرانهٔ باختری هیچگاه خاموش نشده بود تا آنکه عملیات ۷اکتبر نیروهای حماس علیه اسرائیل اتفاق افتاد. این عملیات که دو کیبوتص بئری و کیسوفیم نیز از اهداف آن بود، به متابیه انفجار بمب در داخل کمپ صلح عمل کرد. ساکنان کیبوتص‌ها یا مزارع اشتراکی پایگاه اصلی احزاب چپگرا به شمار می‌روند و حمله به آنها رهبران این گروه‌ها را عملاً فلج کرد. پس از یک دوره سردرگمی و نومیدی و سکوت، اینک صدای کمپ صلح علیه تهاجم بی‌رحمانه و محاصرهٔ غذایی نوارغزه توسط دولت افراطی نتانیاهو بار دیگر بلند شده است. در حقیقت، شدت عمل و بی‌رحمی دولت نتانیاهو علیه ساکنان نوار غزه به نقطه‌ای رسیده است که «کمپ صلح» فضا را برای مخالفت صریح و شدید خود با سیاست نتانیاهو مناسب می‌بیند.

یائیر گولان اصولاً آدم صریحی است و از زمانی که رهبری حزب دموکرات را به عهده گرفته است، این حزب در نظرسنجی‌ها موقعیت بهتری پیدا کرده است. طبق آخرین نظرسنجی‌ها اگر انتخابات پارلمانی در شرایط کنونی در اسرائیل برگزار شود، حزب دموکرات به رهبری گولان ۱۵ کرسی کنست را به دست می‌آورد. این نتیجه در سال خشکسالی را تجربه می‌کنیم و نسبت به ۵۰ سال گذشته، ۵۰ درصد

اختصاص ۷۰ هزار میلیارد تومان به تهران

گروه خبر: محمدصادق معتمدیان، استاندار تهران، روز چهارشنبه در دیدار با سیدحسین خمینی، تولیت آستان مقدس امام خمینی(ره)، با اشاره به مصوبات سفر رئیس‌جمهور به تهران در اسفندماه افزود: «۷۰ هزار میلیارد تومان مصوبه برای استان تهران در نظر گرفته شده که ۳۵ هزار میلیارد تومان آن به پروژه‌های زیرساختی از جمله آب، برق و مدرسه‌سازی اختصاص دارد.» او همچنین به چالش‌های زیست‌محیطی اشاره کرد و گفت: «پنجمین سال خشکسالی را تجربه می‌کنیم و نسبت به ۵۰ سال گذشته، ۵۰ درصد

ادامه سر مقاله

یکی از مهمترین تجربیات دولت برآمده از دوم‌خرداد افزایش سرمایه اجتماعی دولت و کسب اعتماد مردم است. شاید خیلی‌ها ندانند که آن دولت برای اولین بار پس از انقلاب از رأی‌کن‌نرخ‌ی کرد. چندین سال بساط بازار از آزاد برچیده شد و همه کارها از طریق بانک‌ها انجام می‌شد و حتی ارز بازار آزاد در برخی مواقع اندکی هم ارزان‌تر از ارز رسمی بود. رانت‌های حکومتی به حداقل رسید. این اصلاحات بدون عوارض اجتماعی انجام می‌شد. حتی در سال ۱۳۷۷ قیمت بنزین را ۵۰ درصد گران کردند و کوچک‌ترین اعتراضی ثبت نشد. برنامه سوم توسعه را نوشتند و با مشارکت همگانی اجرا کردند که موفق‌ترین برنامه بود. دنبال اجرای حذف نرخ‌های پایین حامل‌های انرژی بودند و آن را در قانون آوردند تا اجرا کنند؛ ولی با آمدن مجلس اصولگرا و در نهایت بی‌عقلی، آن را متوقف کردند و همه مشکلات انرژی از این تصمیم نابخردانه ناشی شد. بعد هم گفتند به مردم عیدی دادند. امروز نتیجه فاجعه‌بار آن عیدی را همه می‌بینیم. شاخص حاکمیت

حزب دموکرات نشان می‌دهد.

در حقیقت، شجاعت یائیر گولان در انتقاد بی‌پرده از سیاست دولت نتانیاهو در برابر فلسطینی‌ها، چهره‌هایی مثل اهود اولمرت را هم به موضع‌گیری صریح‌تر ترغیب کرده و بخصوص سبب دلگرمی آن دسته از دولت‌های اروپایی شده است که دیگر سکوت و بی‌تفاوتی در برابر محاصرهٔ غذایی و گرسنگی دادن مردم نوارغزه را امکان‌پذیر نمی‌بینند. اولمرت عملکرد دولت نتانیاهو در نوارغزه را به «ارتکاب جنایت جنگی» بسیار نزدیک دانسته و کشتن «هزاران فلسطینی بی‌گناه را امری شنیع» توصیف کرده است.

هم‌زمان کشورهای اروپایی در کنار بریتانیا تهدید به بازنگری در روابط تجاری و اقتصادی خود با اسرائیل کرده‌اند و خواستار پایان دادن به جنگ غزه و رفع کامل محاصرهٔ غذایی این منطقه شده‌اند.

در واقع این تصور که دولت نتانیاهو به گروگان دو حزب فوق‌افراطی اقتدار یهود و صهیونیسم مذهبی در آمده است و نه به قصد نجات جان اسیران اسرائیلی بلکه به انگیزهٔ بقای خود، آتش جنگ را در نوارغزه تیزتر می‌کند، در بین جامعهٔ اسرائیلی روز به روز قوی‌تر می‌شود. طبق نظرسنجی‌ها اکثریت جامعهٔ اسرائیلی خواستار پایان جنگ به قصد آزادی گروگان‌ها هستند و انگیزهٔ نتانیاهو را از تشدید جنگ بقای سیاسی خودش می‌دانند.

عموم احزاب راست و میانه‌ای که علیه سخنان یائیر گولان به تندی موضع گرفته‌اند نیز همین داوری را دربارهٔ دولت نتانیاهو دارند. آنها گرچه به حمایت از ارتش اسرائیل بر خاسته‌اند اما هم‌زمان دولت نتانیاهو را فاقد یک استراتژی سیاسی روشن در برابر نوارغزه می‌دانند و سیاست او را به اهداف اغراض شخصی نسبت می‌دهند.

در این میان، دولت دونالد ترامپ نیز که زمانی دست دولت نتانیاهو را برای هرنوع حمله به نوارغزه باز گذاشته بود، از موضع گذشتهٔ خود مقداری فاصله گرفته است. ترامپ با تشدید منازعه در نوارغزه و همینطور گرسنگی دادن به مردم آن مخالفت کرده و درگیر مذاکرات محرمانه‌ای است که راه ارسال کمک‌های انسانی به نوارغزه را بگشاید. ظاهراً تحت فشار دولت آمریکا، نتانیاهو اجازهٔ ارسال مقداری غذا به نوارغزه را صادر کرده است اما به گفتهٔ ناظران سازمان ملل، این مقدار بسیار ناکافی و تقریباً هیچ است و هزاران کودک در معرض مرگ قرار گرفته‌اند.

با وجود دو حزب فوق‌افراطی در کابینهٔ نتانیاهو، میدان‌مانور او برای هر نوع عقب‌نشینی از سیاست گرسنگی دادن مردم نوارغزه و پایان دادن به جنگ بسیار محدود است. از طرفی سکوت داخلی و جهانی در برابر تداوم فاجعهٔ فزاینده در نوارغزه هم دیگر امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل به نظر می‌رسد نتانیاهو دیگر توان ادامهٔ وضع موجود را نداشته باشد بخصوص آنکه دو حزب مذهبی شاس و یهودیت توراتی متحده نیز او را تحت فشار شدید گذاشته‌اند که یا طرح معافیت طلاب علوم دینی را به تصویب مجلس برساند و یا آنها از دولت کناره‌گیری خواهند کرد.

با این وضع ظاهراً ماه‌های آخر عمر دولت نتانیاهو به شماره افتاده است و او مجبور است به زودی پارلمان را منحل و تاریخی برای برگزاری انتخابات زودهنگام اعلام کند. با تشکیل یک دولت جدید در اسرائیل ممکن است یک افق سیاسی برای پایان جنگ در نوارغزه پدیدار شود. هر چند که با توجه به گرایش بی‌سابقهٔ افکار عمومی اسرائیل به راستگرایی، دولت جانشین هم بسیاری از سیاست‌های دولت نتانیاهو را ادامه خواهد داد.

تیتریک

HEADLINE ONE

۲

گزارش
یک

هشدار های جهانی درباره وقوع فاجعه انسانی در فلسطین

تراژدی غزه

▼ هر ساعت، یک زن در غزه می‌میرد

هیئت زنان سازمان ملل متحد نیز بیانیه‌ای در خصوص وضعیت زنان باریکه منتشر کرده است. در این بیانیه می‌خوانیم: «تجاوزات اسرائیل به غزه در هر ساعت منجر به مرگ یک زن می‌شود. از زمان آغاز جنگ بیش از ۲۸ هزار زن و دختر در غزه جان باختند و هزار مادر مجبور شدند کودکان خود را تنها بگذارند.» این شرایط از زمان فروپاشی آتش‌بس در غزه بدتر از قبل شده است. تنگ‌تر کردن محاصره سنگین اسرائیل علیه مردم غزه، باعث شد تا مردم از کمبود شدید غذا و مایحتاج اولیه رنج ببرند. مردم غزه در این شرایط از حداقل مراقبت‌های غذایی و بهداشتی محرومند و زنان در این شرایط وضعیتی بدتر دارند.

▼ تضعیف موضع سازمان ملل در غزه

سختگوی دبیرکل سازمان ملل در آخرین موضع‌گیری خود راجع به فلسطین، پرده از ناتوانی این نهاد بین‌المللی در برابر اقدامات اسرائیل برداشت. استفان دوجاریک، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل متحد گفت: «مواضع سازمان ملل در غزه تضعیف شده اما ما متعهد به انجام وظیفه خود هستیم. روز سه‌شنبه یکی از تیم‌های سازمان ملل چندین ساعت منتظر مجوز اسرائیل برای رساندن کمک‌ها به گذرگاه کرم اوسالوم و سپس ورود آنها به انبارهای سازمان ملل بود، اما موفق نشد.»

این مقام سازمان ملل همچنین تأکید کرد که آن‌ها نتوانستند رسیدن کمک‌ها به انبارهای سازمان ملل در غزه را تضمین کنند. او گفت: «بعد از اینکه

محسن صالحی‌خواه

گزارشگر هم‌میهن

اگر تا ۴۸ ساعت آینده کمک‌های انسانی وارد نوار غزه نشود، ۱۴ هزار نوزاد در معرض خطر مرگ هستند. چون بحران انسانی در این باریکه به حدی رسیده که مادران به خاطر ابتلاء به سوءتغذیه، نمی‌توانند به نوزادهای خود شیر بدهند.

آب، غذا و دارو، گوهرهایی نایاب در غزه هستند.

تقریباً حدود دو روز از ایسن هشدار تام فلچر، معاون دبیرکل و هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل متحد می‌گذرد و احتمالاً خیلی زود صدای ناقوس مرگ در غزه به آسمان می‌رود. چرا که تا امروز، رژیم اسرائیل اجازه ورود کمک‌های بشردوستانه به باریکه را نمی‌دهد. دوشنبه این هفته تنها پنج کامیون حامل کمک‌های انسانی وارد غزه شدند که تکلیف آن‌ها نیز مشخص نیست. فلچر زمانی که این صحبت‌ها را مطرح کرد، گفت هنوز کمک‌های انسانی به نیازمندترین گروه‌های مردمی در غزه نیز نرسیده است. به گفته او، سازمان ملل به دنبال ورود ۱۰۰ کامیون حامل کمک‌های بشردوستانه به غزه است که شامل غذای کودکان و مواد اولیه غذایی می‌شود. آن پنج کامیون حامل کمک‌های انسانی قطره‌ای در برابر اقیانوس بود و این ۱۰۰ کامیون هم نهایتاً چند قطره در برابر اقیانوس است و نه بیشتر.

پریسا هاشمی

گزارشگر هم‌میهن

ششم اردیبهشت امسال با انفجار بندر شهید رجایی در بندرعباس، ایران بار دیگر لباس سیاه به تن کرد و آتش این انفجار تا مدت‌ها شعله کشید و تمام ایران بار دیگر یکپارچه شدند برای کمک و التیام قلب‌های درد کشیده، آنها که عزیزان شان را از دست داده بودند و... ایران خون گریست در ششم اردیبهشت امسال. حالا پس از گذشت کمتر از یک‌ماه اولین گزارش رسمی از حادثه انفجار بندر شهید رجایی از سوی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی هرمزگان به عنوان «گزارش مدیریت بحران حادثه بندر شهید رجایی بندرعباس و برآورد مقدماتی خسارات اماکن و تأسیسات آسیب‌دیده» منتشر شد. البته کمی پیش‌تر (روز دوشنبه ۲۹ اردیبهشت) غلامحسین محسنی‌آز‌آه‌ای، رئیس قوه قضائیه در نشست شورای عالی قوه قضائیه، با اشاره به «لزوم افزایش پاسخگویی مسئولان» به نوعی علت انفجار بندرعباس را اعلام و تأکید کرد: «بخش زیادی از اتفاقی که در بندر شهید رجایی افتاد ناشی از بی‌انضباطی است. کالای خطرناک را در کنار کالای دیگر قرار داده‌اند و این خسارت بزرگ به بار آمده است.»

در گزارش رسمی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی هرمزگان نوشته شده است: «عمده فعالیت تخلیه و بارگیری در بندر شهید رجایی توسط دو شرکت بندری سینا (وابسته به بنیاد مستضعفان و پنا) (بخش خصوصی) صورت می‌گیرد که بالغ بر ۶/۸۳ میلیون تن عملیات تخلیه و بارگیری توسط دو شرکت یادشده در سال ۱۴۰۲ انجام شده است. بر اساس مشاهدات اولیه، در ساعت ۱۲ ظهر روز ۶ اردیبهشت ۱۴۰۴ آتش‌سوزی از یکی از کانتینرها واقع در محوطه کانتینری شرکت سینا آغاز و با شعلور شدن و ایجاد انفجار شدید، محدوده وسیعی از

در اولین گزارش رسمی بررسی حادثه بندر شهید رجایی مطرح شد:

خسارت نزدیک به ۱۶ همتی انفجار بندرعباس

اسکله و مناطق اطراف را تحت تأثیر قرار داد و بر اثر موج انفجار شیشه‌های ساختمان‌ها و خودروها شکسته و لرزش‌هایی تا شعاع ۳۰ کیلومتری محل حادثه احساس گردید.»

در این گزارش علاوه بر تشریح اقدامات اولیه تأکید شده است: «از مهم‌ترین دلایل وقوع حادثه می‌توان به مواردی همچون فقدان ساختار استاندارد در تفکیک و انبارش کالاها در محوطه بندر، نبود سامانه هوشمند در راستای ردیابی و نظارت بر محموله‌های پر خطر، انباشت غیرمتعارف کالا، کانتینر و مواد فله و معدنی در محوطه بندری، عدم رعایت ضوابط پدافند غیرعامل در مناطق حیاتی و عدم وجود ساختار نظام‌مند پیرامون اظهار، شناسایی و کنترل محموله‌های ترانزیتی پرخطر اشاره نمود.»

▼ مجموع خسارت وارده شد

در ادامه این گزارش آمده است: «با جمع‌بندی برآوردهای صورت گرفته، هزینه کل جبران خسارات، با بازسازی زیرساخت‌ها، حمایت از آسیب‌دیدگان و اجرای برنامه‌های اصلاحی در حدود ۱۵۹ هزار و ۵۰ میلیارد ریال خواهد بود که برآورد مقدماتی در هزینه‌های حمایتی (پرداخت دیه، تأمین مستمری، پوشش کامل هزینه‌های درمانی مجروحان و جبران خسارات ناشی از نقص عضو یا از کارافتادگی، هزینه‌های حمایت‌های روانی، اجتماعی و هزینه‌های مشاوره برای آسیب‌دیدگان) بین ۷۰۰۰ میلیارد ریال تا ۸۰۰۰ میلیارد ریال، هزینه بازسازی زیرساخت‌ها، ساختمان‌ها، سوله‌ها و تأسیسات خدماتی تا شعاع ۲۰۰ تا ۳۰۰ متر از کانون حادثه در حدود ۳۵۰۰ میلیارد ریال، تعمیرات و بازسازی تجهیزات بندری بیش از ۲۰۰ میلیارد ریال، جبران خسارت به کانتینرها رقمی بالغ بر ۹۹ هزار و ۷۵۰ میلیارد ریال و جبران آسیب به خودروها (در پی وقوع حادثه قریب به ۲۹۰۰ خودرو حادثه جزئی تا کلی دیده‌اند که از این تعداد ۸۰۰ دستگاه دارای بیمه‌بدنه و مابقی فاقد بیمه بدنه هستند.) به میزان ۶۳۰۰ میلیارد ریال، اجرای